

Öfkelenme Gönül

– İ.Sarıçay · 11 Haziran 2017

ÖFKELENME GÖNÜL

Arı sokunca;
Bal'a,
Şarap görünce;
Üzüme öfkelenme gönül

Zalimi görünce;
Mazluma,
Zulmü görünce;
Masuma öfkelenme gönül

Yalan söylenince;
Söze,
Söyleyeni tanıyınca;
Dile öfkelenme gönül

Arsıza bakınca;
Edebe,
Hırsıza bakınca;
Mala öfkelenme gönül

Dikeni batınca;
Güle,
Gönül sevince;
Aşka öfkelenme gönül

Bilmediğini anlayınca;
İlme,
Cahilliğini anlayınca;
Âlime öfkelenme gönül

Baş ağrıyınca;
Dermana,
Ruh sıkılınca;
Hekime öfkelenme gönül

Sürüyü kaybedince;
Koyuna,
Kurt saldırınca;
Sürüye öfkelenme gönül

Yalnız kalınca;
Kurt'a,
Korkağa bakınca;
Yığıde öfkelenme gönül

İt ürünce;
Çobana,
Çakallar uluyunca;
Dağa öfkelenme gönül

Yol bulamayınca;
Yola,
Koku alamayınca;
Çiçeğe öfkelenme gönül

Yoğurt ekşiyince;
Süte,
Bahar gidince;
Sümbüle öfkelenme gönül.

Haramzade doymayınca;
Helâle,
Tembel çalışmayınca;
Alın terine öfkelenme gönül

Münafiğa kızınca;
İmana,
İmansızı tanıyınca;
İslâm'a öfkelenme gönül.

Gönül, dost bulamayınca;
İsmail'e,
Yalnızım diye;

Kendine öfkelenme gönül.